

Perişan Olasın

— ali galip · 24 Eylül 2010

PERİŞAN OLASIN...

Daha yarı yoldayken, içini bir sıkıntı kasırgası dolduracak.

Yüreğindeki acı pişmanlığa dönüşerek akacak. Bu durumu vicdansal bir tepki ve acıma olarak yorumlayıp kalbini yalanlamaya çalışacaksın.

Her adımda kalbindeki acı katlanarak artacak. Sonunda aşk acısı olduğunu kabul edeceksin ama yine kararından vazgeçmeyeceksin, 'zamanla geçer ve unuturum' diyeceksin.

Ve dönmeyeceksin

Günler geçecek; ama ağır ağır ve içini kanatarak.

Zamanla azalır diye düşündükçe, arttığını hissedeceksin. Aşkın gerçekliğiyle yüzleşeceksin, büyüsünü ve kudretini ve seni yaşamdan çekip alacak ve yalnızlığa mahkûm edecek...

Elbette bir gün biter bu acı, bu tutsaklık, bu yalnızlık, diye düşünerek kendini kandırmayı sürdüreceksin.

Aşk zamana meydan okuyacak, galip gelecek.

Ve bitmeyecek.

İnsanların arasına katılmaya ve yalnızlıktan kendini kurtarmaya çalışacaksın ama yalnızlığın daha da artacak ve daha çok acılara maruz kalacaksın. Çünkü herkes bana benzeyecek ve yaklaştıkça ben olmadıklarını anlayacaksın.

Gerisin geriye kaçacaksın ama bu defa anılar birer düşman olup seninle savaştıkça, bütün gücünü yitireceksin bu mücadelede.

Ve kazanmayacaksın.

Günlerce ağlayacaksın, başını duvardan duvara vuracaksın.

Aklına yeni bir fikir gelecek ve yaralı yüreğine silik bir umut ışığı olacak; 'Sevebilecek birini bulursam, onu unutabilirim.' diye düşüneceksin ve yollara düşeceksin.

Birçok kişiye tutunmaya çalışacaksın.

Benim gibi güldüklerinde, benim gibi saçlarını okşadıklarında ve en çok bana benzediklerinde seveceksin onları; ama hayal kırıklığı yaşayacaksın.

Hepsinde beni arayacaksın.

Ve bulmayacaksın.

Uyumak için uzanacaksın ama uykun gelmeyecek. Sağa sola döneceksin, beni zihninden atmaya çalışacaksın ama atamayacaksın. Gözlerini açacaksın, bütün sahiciliğiyle karşıdaki duvara yansıyacak görüntüm.

Üzerine yürüyeceğim, seni boğacağımı sanacaksın, korkacaksın.

Sessiz bir çılgılık atacaksın ama duyan olmayacak. Tam uykuya dalacağın sırada karabasan gibi üzerinde hissedeceksin ağırlığımı. Kurtulmaya çalışacaksın benden ama kurtulamayacaksın. Sabaha dek sürecek bu kargaşa.

Ve uyumayacaksın.

Her konuşmak istediğinde benimle ilgili sözler dolacak içine. Susacaksın. İsmimi anmak istediğinde ise, bana yaptıkların aklına gelecek. Utanacaksın. Biri benimle ilgili sorular sorduğunda anlamayacaksın soruları. İrkileceksin, susacaksın.

Ve konuşmayacaksın.

Gururunun zincirlerini kıracaksın ve bana geri dönmeye karar vereceksin. Ama umutlarını söndürecek bir düşünce yüreğine saplanacak: 'Ya bıraktığım gibi bulamazsam, ya başkaları kapmışsa..!' Yine de kendini teselli edecek düşünceler bulacaksın: 'Hayır, hayır, o bana tapıyordu, beni unutup başka birine bağlanamaz!' diyeceksin kendi kendine.

Gittiğin yollarda bana geri döneceksin. Dönüş yolu daha uzun gelecek, hızlı adımlarla koşacaksın, bir an önce varmak için ancak karanlık basacak.

Ve ilerlemeyeceksin.

Şafakla beraber yeniden yola koyulacaksın. Kapımı hızla döveceksin ama açan olmayacak. Kendini

Őehrin caddelerine atacaksın, oralarda bulmayı umut edeceksin.

Oradan oraya koŐuŐturacaksın. Umudun sönecek, hayal kırıklığı dolacaksın. Bulamayınca tekrar kapıma dayanacaksın. Herkese beni soracaksın ama sana cevap veren olmayacak. Yine kapıyı döveceksin.

'Kimse yok mu? ' diye haykıracaksın, içerden ses gelmeyecek.

Ve kapı açılmayacak.

Geldiğın yere döneceksin. Yıllar geçecek, alışacaksın bensizliğe, çoğı zaman hatırlamayacaksın bile ama hazan mevsiminde kâbuslar hasrete dönüŐecek, hep ben aklında ve dilinde olacağım.

En güzel hayallerinde yaşatacaksın beni.

Ve unutmayacaksın.

Y.D.